

THEOCRITUS

15 κεύθῳ ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύση,
 τοῦδε τυχῶν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
 σακίταν. αἰοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

1880

XXI (5)

5 λῆς ποτὶ τῶν Νυμφᾶν διδύμοις ἀυλοῖσιν ἀεῖσαι
 ἀδύ τί μοι; κῆγὼ πακτίδ' ἀειράμενος
 ἀρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θέλξει
 Δάφνις κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 5 ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρου ὄπισθεν
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

1885

XXII (6)

5 ἃ δείλαιε τὴν Θύρσι, τί τὸ πλεόν εἰ καταταξεῖς
 δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος;
 οἴχεται ἃ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχεται ἔς Ἄιδαν,
 τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
 5 αἰ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλεόν, ἀνίκα τήνας
 ὀστίον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἴχομένας;

1890

XXIII (23)

αὐδήσει τὸ γράμμα τί σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ·
 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

1895